

Diàleg

AVUI

El Parlament de Catalunya

Es evident que aquestes eleccions al Parlament de Catalunya representen una data de la nostra història i que el seu resultat, la designació del futur president, el seu govern i el seu programa polític, marcaran el nou camí de Catalunya en els pròxims anys del seu règim autònom.

El procés per a la designació del primer president de la Catalunya autònoma no serà fàcil, ja que és de preveure que cap dels grups polítics que hi ha a la campanya electoral no obtindrà una majoria de diputats que li permeti, còmodament, resultar elegit com a president el candidat que ja tenen acordat.

La cinquena disposició transitòria de l'Estatut de Catalunya, en el seu apartat primer, estableix: «Un cop proclamats els resultats de les eleccions, i en el termini màxim de vuit dies, el primer Parlament de Catalunya es constituirà amb una mesa d'edat, integrada per un president i dos secretaris, i procedirà immediatament —que vol dir en la mateixa sessió— a elegir la mesa provisional. Aquesta es compondrà d'un president, dos vice-presidents i quatre secretaris».

En el seu apartat segon es diu: «En una segona sessió, que se celebrarà com a màxim deu dies després de l'acabament de la sessió constitutiva, el president del Parlament, després d'haver consultat els portsveus designats pels partits o grups polítics amb representació parlamentària, proposarà d'entre els membres del Parlament un candidat a president de la Generalitat i es procedirà, després d'un debat, a la votació».

En el seu apartat tercer es diu: «Per a ser elegit president de la Generalitat el candidat haurà d'obtenir els vots de la majoria absoluta dels membres del Parlament. Aquesta elecció implicarà alhora l'aprovació del programa de govern i de la composició del Consell executiu proposats per l'elegit».

Tots aquests tràmits, i els que es preveuen en el cas que en aquesta primera sessió no s'arribi a un acord, fan pensar que no faltaran dificultats per a l'elecció del primer president de la Generalitat.

La meua experiència com a president de l'Assemblea de Parlamentaris i de la comissió que va redactar l'Estatut de Sau em fa creure que el poble de Catalunya té una gran capacitat i una gran responsabilitat en els moments històrics per a arribar a conciliar totes les opinions i trobar les solucions que representin la voluntat de la majoria del poble de Catalunya i que permetin treballar per construir la nova Catalunya.

El Partit dels Socialistes és un partit responsable. Ha fet un programa que s'ha divulgat profusament per tot Catalunya, en què expressa d'una manera concreta quina és la seva solució per a resoldre els problemes que hi ha en cadascun dels aspectes de la vida política i social del nostre poble. Totes aquestes solucions estan dins l'àmbit de la legalitat del nostre país, és a dir, dins el marc de la Constitució i dins el context de l'Estatut, aprovat pel Congrés i pel Senat i, després, pel poble català. Nosaltres, els socialistes, estem segurs que serem el partit més votat de Catalunya, i si el poble així ho confirma, és lògic que el primer president sigui el nostre candidat: Joan Reventós. Quan aquest sigui el president de la Generalitat, ho serà de tots els catalans, i això comporta fer una política que en totes les seves

decisiones tingui en compte l'opinió dels altres partits i grups polítics, valorant el nombre de diputats que cada un d'ells hagi obtingut.

La campanya electoral dels socialistes s'està caracteritzant en la defensa del nostre programa, sense atacs violents contra els altres grups i amb un gran respecte per les diferents opcions polítiques que existeixen al nostre país.

Aquesta actitud no ha estat corresposta per alguns dels nostres adversaris que, en algunes ocasions, han volgut alarmar el país, dient que el nostre triomf electoral representaria la imposició d'un règim marxista a Catalunya, sabent com saben tots que ni la Constitució, ni l'Estatut no permetrien això, i que en el nostre programa «Per una Catalunya Nova» no hi ha res que pugui fer sospitar que propugnem l'estratègia que ens atribueixen. Estic segur que els qui formen el nou govern català i el seu president trobaran, ràpidament, el camí del consens i de l'acord entre les forces polítiques amb representació parlamentària. Els qui surtin elegits posaran fi a la Generalitat provisional i treballaran amb eficàcia per transformar les estructures administratives i polítiques heretades del franquisme en estructures autènticament democràtiques.

La futura Generalitat ha de viure de realitats, ha de ser honesta i actuar dins d'una modestia perquè el poble la faci seva, com ho van fer les etapes dels presidents Macià i Companys. Hem de ser exemple per a tot l'Estat espanyol i la nostra manera d'interpretar la democràcia l'hem de fer servir per consolidar-la en tot l'Estat espanyol. Crec que un govern autònom socialista consolidaria el nou règim polític de tot l'Estat, que fins avui només ha estat governat per homes de la UCD, la majoria d'ells procedents i educats políticament dins el franquisme; però no tinc cap inconvenient a proclamar que, avui, molts dels qui integren aquest partit volen, sincerament, aquesta consolidació de la democràcia i de la llibertat per totes les terres d'Espanya.

Comença el camí d'autogovern en uns moments difícils: la crisi econòmica i un llarg etc, són problemes greus que ens hem de proposar resoldre, canviant la mentalitat i els procediments de la patronal, amb responsabilitat i serietat per part de la classe treballadora.

La sindical germana del Partit Socialista, la UGT, està donant proves a Catalunya i a tot l'Estat espanyol de gran responsabilitat, buscant solucions sense provocar vagues i conflictes, que no fan res més que dificultar i agreujar el procés de la recuperació social i econòmica del país. La nova Generalitat i el seu conseller de Treball podran fer molt per trobar la solució justa a tots aquests conflictes, com ho varen fer en els anys trenta.

Per damunt de tot sóc optimista. Tinc una gran fe en tots els homes de Catalunya i crec que, entre tots, demostrarem que amb l'autonomia podem canviar ràpidament la mentalitat del país, creant un clima de confiança, d'il·lusió. Tinc l'esperança que en poc temps tots els homes que viuen i treballen a Catalunya sentiran l'orgull del nostre govern autònom.

Josep Andreu i Abelló
Senador per Barcelona
PSC